

Ođlan ve Kűçűk Yusufçuk

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Yusufçuk

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı Sam hardal sarısı yağmur çizmelerini giydi ve kanvas çantasını kaptı. Keşfetmeyi çok severdi ve bugün sulak alanların kenarındaki gölete gidiyordu. Defteri ve kalemi içine yerleştirilmişti, yeni keşiflere hazırды. Hava taze ve çamur kokuyordu, sazlıklardan kuş sesleri geliyordu. Sam hızlı, meraklı gülümsemesini gösterdi ve çimenli patikadan aşağı yürüdü.

Gölette su ayna gibi parlıyordu. Sam pürüzsüz bir kayanın üzerine oturdu ve defterini açtı. Aniden minik bir yusufçuk burnunun önünden hızla geçti ve tam karşısında havada asılı kaldı. Gövdesi turkuaz ve maviydi, dört kanadı güneş ışığında pırıl pırıl parlıyordu. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı Sam. Yusufçuğun büyük yeşil gözleri ona göz kırıyor gibiydi.

"Beni takip et!" der gibiydi yusufçuk, suyun üzerinde hızla uçarken. Sam ayağa fırladı ve çamurlu kenar boyunca onu izledi. Yusufçuk onu, minik yumurtaların bir yaprağa tutunduğu bir sazlık parçasına götürdü. "Bunlar benim yumurtalarım," diye vızıldadı yusufçuk. "Ben bir noktadan büyük olmayan minik bir yumurta olarak başladım!" Sam yumurtaları hızla defterine çizdi.

Yusufçuk sığ bir yere uçtu ve kuyruğuyla işaret etti. "Yumurtadan çıktığımda bir nimftim," dedi. "Suyun altında yaşadım ve hiç kanadım yoktu." Sam suya baktı ve dipte sürünen küçük kahverengi bir canlı gördü. "Minik su böcekleri yedim ve balıklardan saklandım," diye ekledi yusufçuk. Sam nimfi dikkatli çizgilerle çizdi.

"Aylarca nimf olarak kaldım," diye açıkladı yusufçuk.
"Büyüdükçe derimi defalarca değiştirdim." Sam bir nimfin bir saza tırmanıp oraya tutunduğunu izledi. "Sonra bir gün sudan dışarı süründüm ve derim yarıldı," dedi yusufçuk. Sam'in gözleri kocaman açıldı. "Dışarı ne çıktı?" diye sordu.

"Buruşuk kanatlarla çıktım," dedi yusufçuk gururla havada asılı kalarak. "Kuruyup güçlenene ve parlaklaşana kadar dinlendim." Sam küçük yusufçuğun ortaya çıkışını hayal etti, yeni kanatları ıslıl ışıldı. "Bu harika!" diye fısıldadı. Yusufçuğu şimdiki görünümüyle, kanatları ardına kadar açık halde çizdi. Yusufçuk mutlu bir daire çizerek uçtu.

Yusufçuk Sam'i sulak alanların daha derinlerine götürdü. "Bak!" diye vızıldadı bir kanadıyla işaret ederek. Bir nilüfer yaprağının üzerinde bir kurbağa oturmuş, alçak bir şarkı söylüyordu. "Kurbağalar da yumurta olarak başlar," dedi yusufçuk. "Önce iribaş olurlar, sonra kurbağa." Sam kurbağayı çizdi ve defterine "yumurta olarak başlar" diye yazdı. Sulak alanlar yaşam doluydu!

Sonra yusufçuk Sam'e bir sapın üzerinde yavaşça süzölen bir salyangoz gösterdi. "Salyangozlar yumurtalarını çamura bırakır," dedi. Sam salyangozun minik dokungaçlarının dalgalanışını izledi. Salyangozu sarmal kabuğıyla çizdi. "Sulak alanlar büyük bir kreş gibi," dedi Sam. "Burada ne çok canlı küçük başlıyor!" Yusufçuk başını salladı, yeşil gözleri parlıyordu.

Sam daireler çizerek yüzen bir su böceği fark etti. "Böcekler de yumurta bırakır," dedi Yusufçuk ona. "Yavrularına larva denir." Sam böceği defterine ekledi ve altı bacağına etiketledi. Sayfaları çizimler ve notlarla dolduruyordu. "Her şeyi hatırlamak istiyorum," dedi. Yusufçuk yanında havada asılı kaldı, sabırlı ve dostça.

Güneş yükseldi ve Sam'in karnı guruldadı. Bir kütüğün üzerine oturdu ve atıştırmağını yusufçukla paylaştı—aslında yusufçuk yemek yemedi ama ona arkadaşlık etti. "Harika bir rehbersin," dedi Sam. "Sulak alanların bu kadar hareketli olduğunu hiç bilmiyordum!" Yusufçuk havada küçük bir dans yaptı, kanatları ışığı yakaladı.

Aniden Sam en önemli kısmı çizmeyi unuttuğunu fark etti: yusufçuğun yaşam döngüsünün tamamını. "Hepsini bir araya getirmeliyim," dedi. Yeni bir sayfaya döndü ve dört küçük resim çizdi: yumurta, nimf, ortaya çıkan yusufçuk ve yetişkin. Yusufçuk sayfanın üzerinde havada asılı kaldı, izliyordu. "Bu benim!" der gibiydi.

Sam resimlerin arasına oklar ekledi ve basit etiketler yazdı. "Yumurta, nimf, kanatlar kurur, yetişkin," diye yüksek sesle okudu. Yusufçuk başının etrafında hızla uçtu, mutluydu. "Bir yaşam döngüsü rehberi yaptın!" diye vızıldadı. Sam gülümsedi. En alta küçük bir gölet çizdi ve kurbağayı, salyangozu ve böceği de ekledi. Rehberi şekilleniyordu.

Sam defterini kapattı ve gölete baktı. "Bunu herkesle paylaşmak istiyorum," dedi. "Adını 'Sam'in Gölet Rehberi' koyabilir miyim?" Yusufçuk önünde havada asılı kaldı ve başını eğdi, sanki evet diyordu. Sam başlığı kapağa dikkatlice yazdı. Ailesine ve arkadaşlarına göstermek için sabırsızlanıyordu.

Gitmeden önce Sam küçük yusufçuğa teşekkür etti. "Bana çok şey öğrettin," dedi. "Sulak alanlar harikalarla dolu!" Yusufçuk bir daire çizerek uçtu ve sonra yaklaşıp havada asılı kaldı, sanki sarılıyordu. "Yakında geri gel," der gibiydi. Sam söz verdi. Defterini güvenle çantasına yerleştirdi.

O akşam Sam gölet rehberini ailesine gösterdi. Onlara yusufçuğun şaşırtıcı yaşam döngüsünü ve gördüğü tüm canlıları anlattı. "Sulak alanlar olağanüstü canlılara ev sahipliği yapar," dedi. Anne babası gururla gülümsedi. Sam göleti tekrar ziyaret edeceğini biliyordu—ve belki rehberine daha fazla sayfa ekleyecekti.

Sam parıldayan kanatlar ve hareketli göletler hayal ederek uykuya daldı. En küçük canlıların bile inanılmaz hikâyeleri olduğunu öğrenmişti. Defteri yatağının yanında, kendini gerçek bir kâşif gibi hissediyordu. Ve sulak alanlarda bir yerde, küçük bir yusufçuk suyun üzerinde hızla uçuyor, arkadaşının dönmesini bekliyordu.